

---

mannengezelschap niet erg op haar gemak. Het zou daarna tot 1949 duren voor er weer sprake was van vrouwelijke leden (C. Boer en K. van Drimmelen). De eerste remonstrant werd als lid aangenomen in 1921, pater Amatus van Straaten viel die eer te beurt in 1946. De christelijk-gereformeerde D.J.K.G. Ruiter kwam erbij in 1986, de vrijgemaakte E.C. Ouwejan in 2002.

Soms waren er afvallers. Dat had alles te maken met de theologisch-wetenschappelijke opzet. De hervormde J.J. Kalma bedankte om die reden in 1947: 'Dat ik er eerst nu mee kom', aldus deze, 'mag verklaard worden uit het gevoel van verbondenheid met het FGG. (...) Toch moet ik constateren, dat mij dit theologiebedrijf steeds minder bekoort. (...) Studeren blijft zeer noodzakelijk, maar mijn studie beweegt zich in een heel andere

richting, is minder theologie dan wel geloofsoverdenking. (...) Het *Gebot der Stunde* klinkt mij te weinig door.' In passages klinkt iets door van wat de leden van het genootschap bewoog, waar ze mee instemden en wat ze afkeurden. Wassenaar heeft met dit boek een fraai beeld geschetst van een bepaald theologisch klimaat, dat kan bijdragen tot een beter begrip van de manier waarop de FGG-theologen hun gemeente-predikantschap invulden. De breedte van de belangstelling valt daarbij in het bijzonder op, evenals de wisselende populariteit van de sub-disciplines in hun vak. Kerkgeschiedenis was in het begin van de twintigste eeuw niet populair, maar beleefde tussen 1988 en 2013 een toptijd. 'Men kan zelfs de vraag stellen of het FGG de blik toen niet erg sterk op het verleden is gaan richten.' –